

РЕШЕНИЕ

№ 5747

гр. С, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г.СТ.Т.

при участието на секретаря СВ.В.О.

като разгледа докладваното от Г.СТ.Т. Гражданско дело № 20231110100212 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 82, във вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД за осъждане на ответника „Ц.К.К.“ ЕООД, ЕИК *****, да плати на ищеца П. А. И., ЕГН *****, сумата в размер на 2500 лева, представляваща обезщетение за вреди от неизпълнен договор от 07.07.2020 г. за изготвяне и управление на проект за финансиране по програма, който не е развален, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба в съда – 04.01.2023 г. до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че страните са обвързани от Договор за изготвяне и управление на проект за финансиране по програма „Инвестиции в земеделски дейности“, по силата на който ответникът се задължил да администрира изготвения проект и да осъществи следпроектно обслужване на спечелилия финансиране проект срещу възнаграждение от 2500 лева без ДДС. Сочи, че възнаграждението било платено, след което изготвеният проект е подаден за участие в процедура на ДФ на 25.01.2022 г. На 14.02.2022 г. ищцата получила отказ за предоставяне на средства по програмата с мотиви, че проектното предложение не отговаря на изискванията на т. 7 и т. 9 от Раздел 13.2 от условията за кандидатстване. Ищцата изпратила до ответното дружество искане за съдействие, но не получила такова. Според чл. 13 от сключения договор ищцата изпратила искане за възстановяване на сумата или изготвяне на следващ проект, но до настоящия момент ответникът не е изпълнил, нито е върнал получената сума. Сочи, че търпи имуществена вреда – претърпяна загуба от неизпълнението, равняваща се на получената от ответника сума. С оглед изложеното прави искане ответникът да бъде осъден на заплати исковата сума ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба. Претендира разноски.

В срока за отговор на исковата молба по чл. 131 от ГПК, такъв е постъпил от ответника, който не оспорва описаните от ищцата факти, но оспорва, че в нейна полза е възникнало правото по чл. 13 от Договора, на което основава иска си. Твърди, че не е налице пропуск от страна на изпълнителя при изготвяне на проектната документация, който да е станал основание за отказа, а отхвърлянето се дължи на предоставена от възложителя невярна информация, послужила за целите на изготвяне на проекта, за което изпълнителят е уведомил своевременно. Освен това сочи, че възложителят не е предоставил в срок изисканите му документи – удостоверение за регистрация на животновъден обект, поради което обезщетение не му се дължи. При условията на евентуалност възразява за изтекла погасителна давност и се позовава на чл. 265, ал. 3 от ЗЗД. Претендира разноски.

Предявен е иск по чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 82 от ЗЗД, за осъждане на ответника да заплати на ищеца исковата сума представляваща имуществена вреда във връзка с твърдяно неизпълнение по Договор за изготвяне и управление на проект за финансиране по програма „Инвестиции в земеделски дейности“, който не е развален и обвързва страните.

Съобразно твърденията на страните последните са валидно обвързани от договор за изработка по чл. 258 и сл. от ЗЗД, по силата на който изпълнителят се е задължил на свой риск да изработи проект за участие в програма за финансиране, а за възложителя е възникнало задължението по чл. 264, ал. 1 ЗЗД - да приеме извършената съобразно договора работа и да плати цената.

Ищецът излага, че в нарушение на постигнатите между страните уговорки, които все още ги обвързват, е претърпял имуществена вреда – загуба, която е в резултат на неизпълнение на задължението на ответника по Договор за изготвяне и управление на проект за финансиране по програма „Инвестиции в земеделски дейности“ като на установяване подлежи факта, че е налице твърдяното неизпълнение на договорните задължение на ответника и размер на претендираната вреда.

С определението за насрочване на делото, в което е обективизиран проект на доклад по делото, неоспорен от страните и обявен от съда за окончателен, е разпределена доказателствената тежест в процеса:

В тежест на ответника е да установи, че е изпълнил възложената му работа съобразно поръчката, както и приемането на работата от страна на ищеца.

С оглед възражението на ответника по чл. 260 от ЗЗД – в негов тежест е да докаже, че е уведомил ищеца за негодността на проекта, при констатирано несъответствие между даденото задание и очаквания от последния резултат от изработеното, а при доказване на горните факти - в тежест на ищеца е да докаже, че е предоставил необходимото съдействие за изготвяне на проекта.

За безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК са обявени обстоятелствата, че: 1/ страните са обвързани от договор за изготвяне и управление на проект за финансиране по програма „Инвестиции в земеделски дейности“, по силата на който ответникът се задължил да администрира изготвения проект и да осъществи следпроектно обслужване на спечелилия финансиране проект срещу възнаграждение от 2500 лева без ДДС; 2/ възнаграждението по договора е платено на 07.07.2020 г. 3/ проектното предложение е предадено на

възложителя на 29.09.2020 г. 4/ ищцата получила отказ за предоставяне на средства по програмата с решение 14.03.2022 г.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от фактическа страна следното:

Безспорно е обстоятелството, че на 07.07.2020 г. между страните по делото е бил сключен договор, по силата на който ответникът „Ц.К.К.“ ЕООД, в качеството му на изпълнител, се задължил да извърши изготвяне и управление на проект за кандидатстване на ищеца, в качеството му на възложител, по проект за финансиране по програма: ПРСР - Марка/Схема/Процедура: 4.1. „Инвестиции в земеделски дейности”, Договарящ орган по процедурата: ДФЗ, с краен срок на кандидатстване – непосочен в договора.

Съгласно договора, услугата включвала: 1.1 администриране на изготвения проект, включващо подаване на подписаните от възложителя документи и поддържане на връзка с финансиращата институция до вземане на окончателно решение и оценка на проекта; 1.2. следпроектно обслужване на спечелилия финансиране проект (изготвяне на документация и провеждане на тръжни процедури по проекта; подготовка на искания за авансово, междинни и окончателно плащания; подготовка на междинни и финален отчет по проекта.

Съгласно чл. 2 от договора, същият влиза в сила от датата на подписването му, като задълженията на изпълнителя възникват след изпълнението на задължението на възложителя по чл. 3 – заплащане на изпълнителя на сумата от 2500 лв. без вкл. ДДС, платима в срок от 5 календарни дни от датата на сключване на договора.

Безспорно е между страните по делото, а и се установява от представено преводно нареждане, че на 07.07.2020 г. ищецът ЗП П. А. И. е заплатил на ответника авансово сума в размер на 3000 лева с ДДС.

Съгласно чл. 9.1 от договора, възложителят-ищец се задължил да предостави на изпълнителя, не по – късно от 8 (осем) работни дни от крайния срок за подаване на проекта, поискани документи и информация, които са необходими за изпълнението на предмета на договора.

Съгласно чл. 13 от договора, в случай че съществува пропуск от страна на изпълнителя и поради този пропуск финансиращата институция отхвърли подадения проект на административно ниво, то изпълнителят се задължава да възстанови на възложителя сумата, платена по чл. 3. Предходното изречение не се прилага и изпълнителят не дължи връщане, когато 1/ съществуват подадени от възложителя документи с невярно съдържание; 2/ проектът и документите са подписани грешно с електронен подпис или с подпис, който не е валиден; 3/ проектът и документите са подписани с електронен подпис на лице, което не е упълномощено; 4/ проектът не е подаден в срок поради пропуск от страна на възложителя и/или при неизпълнение на задълженията на последния по чл. 9, т. 9.1. и/или т.9.2. по – горе.

От уведомително писмо с Рег № *****-4.008-0342-R001 за недопускане до техническа и финансова оценка от ДФ „Земеделие“ се установява, че ищецът е уведомен, че в процеса на извършване на оценка за

административно съответствие и допустимост и при извършване на проверки по отношение на представените към формуляра за кандидатстване документи е установено, че съгласно удостоверение за регистрация на животновъден обект № 236 от 28.09.2020г., издадено от ОДБХ - П., обектът на ищеца е с капацитет от 42 броя едри преживни животни. В приложеният бизнес план в Таблица 5.1. Вид и брой животни, в т.ч. естествения им прираст са посочени 51 бр. млечни крави, 10 бр. телета и малачета до 1 г. и 9 бр. телета и малачета над 1 год. за разплод и бременни юници.

Оценителната комисия приема, че не става ясно как предвиденият брой животни в бизнес плана биха могли да бъдат отглеждани в обекта, тъй като капацитетът му е по-малък, видно от удостоверението за регистрация на същия. Кандидатът е уведомен за неяснотата с уведомително писмо *****-4.008-0342-M001 от 16.09.2021, като са изискани следните документи: Обяснителна записка относно констатираната неяснота. Предоставена е възможност при необходимост да се представят коригирани таблици от бизнес план с посочен коректен брой крави и техните приплоди, съобразен с капацитета на обекта, съгласно удостоверението за регистрация. Посочено е, че отстраняването на нередовността не може да води до подобряване на качеството на проектното предложение и в тази връзка всички останали данни като, среден добив на мляко от едно животно, добив на месо от едно животно, единични цени, разходи и т.н. следва да бъдат същите като в първоначално представения бизнес план.

В отговор на установената неяснота кандидата представил обяснение че е допуснал техническа грешка в първоначалния представен бизнес план и представил коригиран бизнес план, като намалил броя на животните съгласно капацитета на животновъдния обект.

Оценителната комисия установява още, че съгласно Таблица 3 „Производствена програма“, Таблица 5.1. Вид и брой животни, в т.ч. естествения им прираст и Таблица 5.2. Животинска продукция (за инвестиции в животновъдство) от представения бизнес план, кандидатът залага следните видове и количество продукция: краве мляко - 105 тона, което ще се реализира на пазара при цена от 600 лв./т.

При извършване на анализа на показателите за оценка ефективността на инвестицията и финансовите показатели на бизнес плана е спазвана Методика за определяне на обосновани (пазарни) продажни цени на селскостопанска продукция и обосновани добиви от селскостопански култури/животни, нужни за оценка на реалистичността на предложените продажни цени/добиви в бизнес планове към заявленията за подпомагане (проектните предложения) по подмерки от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. (Методиката).

Във връзка с горното, анализът на бизнес плана е извършен при следните стойности:

Количество средногодишна натовареност, съгласно производствената програма: 105 тона краве мляко, получени в резултат на отглежданите 30 броя крави - след прилагането на Методиката е установено, че така заложените добиви са реалистични и достижими;

Средна цена за единица продукция: 600 лв./т. - след прилагането на

Методиката е установено, че така заложената цена е реалистична и достижима;

Себестойност за единица продукция: 399,40 лв./т. :

При така определените стойности и след извършване на анализ на показателите за оценка ефективността на инвестицията и финансовите показатели на бизнес плана е установено, че генерираните парични потоци от дейността, за която се кандидатства не обезпечават жизнеспособността на настоящия проект. Целта на тази оценка е да се вземе решение относно икономическата жизнеспособност на проекта чрез съпоставка между получените резултати и предварително определените допустими стойности. Съгласно Обяснителните бележки към Ук, „Икономическа жизнеспособност“ е генерирането на доходи от дейността, гарантиращи устойчивост на земеделското стопанство за периода на бизнес плана чрез постигане на показателите за оценка, посочени в Приложение № 4 „Бизнес план“.

Комисията посочва, че за да е икономически жизнеспособен даден проект се изисква:

- Нетната настояща стойност (NPV), отразяваща ефекта на времето върху очаквания паричен поток през периода на инвестицията, да бъде положителна величина. Тази стойност се изчислява, като от сумата на дисконтираните нетни парични потоци за петгодишния период на изпълнение на бизнес плана се извади сумата на инвестицията (I_0). Нетния паричен поток (NCF) е сбор от годишните амортизационни разходи, печалбата след облагане и финансирането по проекта. Сумата на инвестицията (I_0) представлява сбор от сумата на разходите, за която се кандидатства за подпомагане по проекта (Таблица 1) и разходите, за които не се кандидатства за подпомагане, но са част от цялостния обект на инвестицията и без тях обектът не може да бъде завършен и/или да функционира самостоятелно (Таблица 2). Вътрешната норма на възвръщаемост (IRR) да бъде минимум 6%. Тя определя минималната приемлива дисконтна ставка, при която е възможно да се инвестират средства в проекта, без да има загуби за инвеститора (кандидата). Индексът на рентабилност (PI), представляващ дохода, който всеки един инвестиран лев ще осигури. Задължително условие е $PI \geq 1$, тъй като такава стойност на PI осигурява ефективността на инвестицията. Срокът на откупуване (PBP) трябва да бъде в рамките на 10 години.

Оценителната комисия при направени изчисления и анализ на бизнес плана на П. А. И. за дейностите по проекта установява, че: Нетната настояща стойност е отрицателна (NPV): „-2 425,58“ и не отговаря на изискването; Вътрешната норма на възвръщаемост (IRR) е 5,66% и не отговаря на изискването $IRR \geq 6\%$; Индексът на рентабилност (PI) е 0,99 и не отговаря на условието $PI \geq 1$; Срокът на откупуване е по-голям от 10 години и не отговаря на изискването Срокът на откупуване (PBP) трябва да бъде в рамките на 5 години.

Комисията стига до извод от описаната фактическа обстановка и представените документи, че към дата на подаване на проектното предложение същото не отговаря на изискванията на т. 7 и т. 9 от Раздел 13.2. Условия за допустимост на дейностите, във връзка с т. 11 и т. 15 от Раздел 14.3. „Недопустими разходи“ и т. 7 от раздел 14.2. „Условия за допустимост

на разходите" от Условието за кандидатстване, утвърдени с ъс Заповед № РД 09-522 от 03.07.2020 г. и, поради което проектното предложение не се допуска до техническа и финансова оценка.

В предоставения едноседмичен срок за възражения ищецът не е възразил, поради което с решение за отказ на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ от 14.03.2022 г. проектното предложение на ЗП П. А. И. е отхвърлено изцяло.

Видно от извлечение от електронна поща на 29.03.2022 г. ищецът е отправил до управителя на ответното дружество във връзка с постановеното от ИД на ДФЗ решение за отказ от 14.03.2022 г. искане за становище по основателността на решението предвид възможността за обжалване на акта по съдебен ред. В условията на евентуалност, ищецът кани ответника да му заплати на основание чл. 13 от сключения между тях договор сумата от 3000 лв., в случай че мотивите на решението са основателни и ответното дружество не посочи основания за обжалване на административния акт.

По делото няма данни за отговор на посоченото писмо от страна на ответното дружество.

По делото е приета декларация за изчисляване на стандартен производствен обем на стопанството към датата на подаване на проектното предложение от 10.09.2020 г., подписана от П. А. И., с която ищецът декларира, че за текущата стопанска година отглежда 10 бр. телета и малачета до 1 г., 9 бр. телета и малачета над 1 г., и 51 бр. крави-млечни.

От удостоверение за регистрация на животновъден обект № 236/28.09.2020 г., издадено от ОДБХ – гр. П., се установява, че животновъдният обект на ищеца /ферма/, предназначен за отглеждане на едри преживни животни, е с капацитет 42 животни. Обектът е одобрен с протокол от 25.09.2020 г. от комисия, назначена с ъс заповед № 897/18.05.2020 г. на директора на ОБДХ – гр. П.. Удостоверението е издадено на основание заявление за регистрация на животновъден обект с вх. № 293/11.05.2020 г. в ОБДХ – гр. П..

От представеното извлечение от административна преписка на ДФЗ се установява, че на 29.09.2020 г. от ищеца е подаден проект – формуляр за кандидатстване, заедно с приложения към него: бизнес план, декларация за изчисляване на стандартен производствен обем на стопанството към датата на подаване на проектното предложение, удостоверение за регистрация на животновъден обект. В таблица 5.1. /вид и брой животни, в т.ч. естествения им прираст/ от бизнес плана е посочено, че кандидатът отглежда 70 бр. животни в категория говеда и биволи за мляко – 10 бр. телета и малачета до 1 г., 9 бр. телета и малачета над 1 г. и 51 бр. млечни крави. При посочения брой животни са направени и икономическите изчисления в проекта.

С ъс съобщение от 16.09.2021 оценителната комисия е дала указания на ищеца, включително указание за уточняване на проектното предложение във връзка с обстоятелството, че притежаваният от кандидата животновъден обект е с капацитет 42 животни, а е посочено, че се отглеждат 70 животни.

С отговор от 01.10.2021 г. кандидатът е уточнил, че разминаването се дължи на техническа грешка – в общия брой животни са попълнени тези, отглеждани в друг селскостопански обект на ищеца, който не е предмет на инвестицията. Заявено е, че действителния брой животни е 42 и е нанесена

редакция в бизнес плана.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

В производството е спорно дали ответникът е изпълнил задълженията си по договора, в т.ч. във връзка с подготовка на документите и изготвяне и управление на проекта, дали отхвърлянето на предложението се дължи на предоставена от страна на възложителя невярна информация, послужила за целите на изготвяне на проектното предложение, дали предоставената от възложителя има характера на „некачествен материал“ и дали ответникът е изпълнил във връзка с горното задължението си по чл. 260, изр. 1 ЗЗД.

Настоящият състав намира, че са осъществени предпоставките, предвидени от страните в чл. 13 от процесния договор, съгласно който в случай че съществува пропуск от страна на изпълнителя и поради този пропуск финансиращата институция отхвърли подадения проект на административно ниво, то изпълнителят се задължава да възстанови на възложителя сумата, платена по чл. 3.

Първо, безспорно е между страните, а и се установява от представените уведомително писмо от 14.01.2022 г. и решение за отказ от 14.03.2022 г., че проектното предложение е отхвърлено на административно ниво – в процеса на оценка на административно съответствие и допустимост на проектното предложение.

Спорен е въпросът дали отхвърлянето се дължи на пропуск на изпълнителя или поради предоставена от възложителя невярна информация или „негоден материал“.

В тежест на ответника е да установи надлежно изпълнение от негова страна на задълженията му по договора за изготвяне и управление на проект.

Видно от решението за отхвърляне на проектното предложение същото е отхвърлено от ДФЗ поради несъответствие с изискванията за „икономическа жизнеспособност“.

В проведеното на 16.10.2023 г. открито съдебно заседание процесуалния представител на ответника изрично заявява, че не се домогва до осъществяване на косвен контрол на административния акт, постановен от ДФЗ. В същото време излага, че ответникът не е имал възможност да оспори акта и оспорва правилността на изчисленията за жизнеспособност.

Съдът намира, че доколкото изготвеният от изпълнителя проект е отхвърлен като икономически нежизнеспособен, то с изготвянето на същия ответникът не е изпълнил точно и в цялост задължението си по договора с ищеца.

Следва да се подчертае, че в процесния договор не е предвидено, че възложителят като адресат на административните актове на ДФЗ има задължение да ги оспорва при неблагоприятен за него резултат. Независимо от това след получаването на решението възложителят се е обърнал към изпълнителя за становище по основателността на административния акт и възможността за неговото обжалване. Изпълнителят не твърди и не доказва да е отговорил на това искане.

В настоящото производство не се установяват предпоставки за преценка за

невалидност на административния акт на ДФЗ по чл. 17, ал. 2 ГПК.

Съдът следва да изследва въпроса дали е налице хипотезата на подадени от възложителя документи с невярно съдържание.

Ответникът се домогва да установи, че декларацията от 10.09.2020 г., подписана и представена от възложителя има характера на документ с невярно съдържание. Обосновава твърдението си с разминаването на броя животни, които възложителят е посочил, че отглежда, и капацитета на животновъдния обект.

Настоящият състав не споделя този извод. Първо, следва да се отбележи, че декларацията предхожда както издаването на удостоверение за регистрация на животновъден обект, така и съставянето на протокола, с който обектът е одобрен.

По-важно, разминаването не означава по необходимост, че декларацията е с невярно съдържание. С посочената декларация от 10.09.2020 г. възложителят е предоставил данни за икономическия размер на цялото стопанство на кандидата, докато удостоверението касае един от животновъдните обекти. Видно от отговора на ищеца до оценителната комисия от 01.10.2021 г. отглеждането на всички животни /70 бр./ се осъществява не единствено в обекта, който е предмет на проектно предложение, но и в друг обект на кандидата.

С оглед на горното съдът стига до извод за неоснователност на твърдението на ответника, че възложителят му е предоставил информация с невярно съдържание.

Ответникът в отговора подчертава и че удостоверението е представено извън уговорения в чл. 9, ал. 1 от договора срок.

Между страните не се спори, че същото е предоставено на изпълнителя на 29.09.2020 г., а крайният срок за подаване на предложения е бил 30.09.2020 г.

От една страна, следва да се подчертае, че съгласно чл. 9.1 от договора, възложителят-ищец се задължил да предостави на изпълнителя, не по – късно от 8 (осем) работни дни от крайния срок за подаване на проекта, поискани документи и информация, които са необходими за изпълнението на предмета на договора. От страна на ответника не се твърди и не се доказва документи и информация, включително посоченото удостоверение, да са поискани от ищеца. При това положение не се установява по безспорен начин изпадането на възложителя в забава за изпълнение на задължението му по чл. 9, ал. 1 от процесния договор.

От друга страна, удостоверението е издадено едва на 28.09.2020 г., като не се установява забавянето да се дължи на поведението на възложителя – от удостоверението е видно, че същото е издадено по заявление, подадено на 11.05.2020 г., т.е. повече от четири месеца по-рано.

С оглед възражението на ответника по чл. 260 от ЗЗД на същия е указано от съда, че в негов тежест е да докаже, че е уведомил ищеца за негодността на проекта, при констатирано несъответствие между даденото задание и очаквания от последния резултат от изработеното.

Съгласно чл. 260 ЗЗД и изпълнителят е длъжен да предупреди веднага другата страна, ако даденият му проект или доставеният му материал е

неподходящ за правилното изпълнение на работата, и да иска извършване на нужните промени в проекта или доставяне на подходящ материал. Ако другата страна не стори това, изпълнителят може да се откаже от договора. Ако изпълнителят не направи това предупреждение, той отговаря пред другата страна за причинените ѝ вреди.

В настоящото производство изпълнителят не твърди и не доказва да е предупредил възложителя за негодността на проекта.

Безспорно е в практиката, че в понятието „веднага“, използвано в чл. 260 ЗЗД, законодателят влага значението на „в най-кратък срок с оглед на фактическата ситуация“.

Действително, между страните не се спори, че удостоверението за регистрация на животновъден обект е получено от възложителя на 28.09.2020 г. и е предоставено на изпълнителя на 29.09.2020 г. Следва обаче да се вземе предвид, че съдържанието му е с ограничен обем /една страница/, което позволява бързо запознаване с него. Изпълнителят е изготвил проектното предложение, поради което е бил запознат, с факта, че същото е за обект с различни параметри от този, за който е издадено удостоверението. При това положение за ответникът е възникнало задължение веднага да уведоми ищеца за негодността на проекта, при констатирано несъответствие между даденото задание и очаквания от възложителя резултат от изработеното.

Поради неизпълнението на задължението за отправяне на предупреждение в тежест на изпълнителя е възникнала отговорност пред възложителя за причинените му вреди.

С оглед изложеното, съдът намира за установено неизпълнението на задълженията от изпълнителя - ответник по сключения договор, по който възложителя – ищец е заплатил сумата 3000 лв. с ДДС, представляваща заплатено възнаграждение по чл. 3 от договора.

Съобразно разпоредбите на чл. 82 ЗЗД във връзка с чл. 79, ал. 1, пр.2 ЗЗД, изправната страна по договора има право да иска обезщетение за претърпените от неизпълнението вреди, което обезщетение обхваща претърпяната загуба и пропуснатата полза, доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждане на задължението.

Разпоредбата на чл. 82 ЗЗД очертава обема и границите на имуществената отговорност за вреди от виновно неизпълнение на договорите задължения, като обхваща всички причинени вреди, които са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени към момента на възникване на задължението. Вредите могат да бъдат претърпени загуби и пропуснати ползи. Пропуснатите ползи се дефинират като неосъществено увеличение на имуществото на кредитора. Пропуснатата полза се установява при съпоставка на имуществото на кредитора, което би било налично при точно изпълнение на договора и имуществото, което кредиторът има при наличното неизпълнение. За да се претендира пропуснатата полза следва да е налице доказана възможност за сигурно увеличение на имуществото и не може да почива на предположения, тъй като законодателството не съдържа подобна презумпция. Само ако бъде доказано, че при точно изпълнение на дължника имуществото на кредитора е могло да бъде увеличено, ще се

постигне целта на обезщетяването- да се поправят вредите от неизпълнение.

В настоящия случай ищецът претендира единствено понесената загуба от сключване на договора, която се изразява със заплатените в изпълнение на договора на суми за възнаграждение на изпълнителя.

Установено е, че ищецът е изправна страна по договора, както и че ответникът не е изпълнил задълженията си по договора за изготвяне и управление на проекта за кандидатстване на дружеството – ищец по проект за финансиране по Оперативната програма, което от своя страна е довело до отхвърляне на кандидатурата на ищеца.

С оглед на гореизложеното искът следва да се уважи изцяло.

По разноските:

С оглед изхода на спора на основание чл.78, ал.1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски за първа инстанция в размер на 550 лв. според представения списък по чл.80 ГПК

Ответникът няма право на разноски при този изход.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Ц.К.К.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С, р-н „И“, ул. „Н.Х.“ № 2, да заплати на П. А. И., ЕГН *****, с адрес: гр. П., жк „ДР.“, бл. 228, вх. Д, ет. 2, ап. 4, на основание чл. 79, ал. 1, пр.2 ЗЗД вр. чл. 82 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, обезщетение за неизпълнение на договорните си задължения по договор за изготвяне и управление на проект от 07.07.2020 г. в размер на сумата от 3 000.00 лв., представляваща платено възнаграждение по фактура № *****/06.07.2020 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда /04.01.2023г./ до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА „Ц.К.К.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С, р-н „И“, ул. „Н.Х.“ № 2, да заплати на П. А. И., ЕГН *****, с адрес: гр. П., жк „ДР.“, бл. 228, вх. Д, ет. 2, ап. 4, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 550 лева – разноски в производството по гр. д. № 212/2023 г. по описа на СРС, 178 състав, за заплатено адвокатско възнаграждение – 450 лева, и държавна такса – 100 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____